

Dovška Baba (Baba), 1891 m

✍ Irena Mušič

Nad Dovjem pri Mojstrani se dviga v nebo njegova »hišna« gora **Dovška Baba**, 1891 m. Njena severna pobočja so strmo odsekana in prepadna, medtem ko je južno travnato pobočje precej manj strmo. Sam vrh Dovške Babe je ozek in izpostavljen, na njem je komaj nekaj prostora za skrinjico z vpisno knjigo, zato moramo biti kar se da pazljivi. Razgled na okoliške gore pa je veličasten. Na zahodu vidimo Kepe, na jugu zaveso Julijskih Alp tja od Viša, Triglava in Kukove špice, proti vzhodu pa vse do Košutnikovega turna. Pol ure hoda do vrha, na začetku planine Dovška Rožca, stoji planšarija. Na Babo se lahko povzpemo po več označenih poteh, z Dovjega naravnost na vrh ali pa čez sedlo Mlinca. Pot z Dovjega do Dovške Rožce in pod vrhom na Hruški vrh je del Slovenske planinske poti (SPP). Do planine Dovška Rožca je z Dovjega speljana tudi dobra gozdna cesta, ki pa je malo pod Lahovim prevalom zaprta z zapornico. V Avstriji se označena pot začne v Področji/Rosenbachu in vodi čez planino Rdečico, 1422 m, na sedlo Mlinca

ali pa skozi Medji dol mimo kočice Rožica Hütte, 1410 m, na sedlo Rožca, 1587 m, in naprej proti zahodu po grebenu Hruškega vrha do Dovške Babe. Do Rožce lahko pridemo tudi s Hrušice čez Hruško planino ali pa s Plavškega rovta čez Jeseniško planino. Na Dovško Babo se lahko vzpemo, če prečimo od Kepe do Golice ali nasprotno. Pozimi je ta gora ena prvih, ki jih množično obiskujejo turni smučarji.

Koča: Planšarija na planini Dovška Rožca, 1625 m, leži na levem spodnjem robu planine. Upravlja jo Planšarska skupnost Dovje-Mojstrana. V poletni sezoni poskrbijo tudi za okrepilo.

Z Dovjega čez planino Goreljše: Iz vasi se po gozdni cesti zapeljemo proti vzhodu do mostu čez potok Mlinca. V bližini male hidrocentrale Mlinca II in počitniške hiše parkiramo. Označena pot najprej vodi ob potoku Mlinca, višje pa na desno navzgor, strmo skozi gozd in tu in tam čez senožeti do planine Goreljše, pribl. 1200 m. Tam je izvir vode. S planine pri porušeni zidani koči z markacijo zavijemo na levo v gozd, strmo navzgor, ter nato prečno na desno do melišč pod Belo pečjo, 1459 m. Po njenem vzhodnem pobočju, tik nad cesto, pridemo do Lahovega prevala, 1370 m. Tam s ceste zavijemo na levo v gozd in strmo navzgor po gozdnem hrbtu, prečimo ograjen travnik in spet gremo strmo navzgor. Pred lovsko prežo zavijemo na levo do planšarije in nato kar po slemenu do vrha. Nezahtevna označena pot, 3 h 30–4 h.

Lahko pa naredimo krožno turo s planine na Dovško Babo, se spustimo po ozkem skalnatem in v nadaljevanju travnatem grebenu do Hruškega vrha, 1776 m (skrinjica z vpisno knjigo, miza), in nazaj do planine Dovška Rožca. Poiščemo slabo označeno pot z grebena pred Hruškim vrhom, ki se počasi spušča proti

zahodu. Prečimo več plitvih grap in nazadnje stopimo v gozd; skoraj vodoravno do planšarije. Neoznačena zahtevna pot (Baba–Hruški vrh), 30 min., in nezahtevna označena pot (Hruški vrh–planina Dovška Rožca), 30 min., skupaj 1 h 30 min.

Z Dovjega čez sedlo Mlinca: Iz vasi se lahko pripeljemo do konca gozdne ceste ob sotočju potokov v povirju Mlince, 1065 metrov visoko pod Erjavčevim rovtom. Do tja z Dovjega pripelje tudi označena pot, ki pa je v spodnjem delu (nad vasjo) popolnoma zaraščena, zato je najbolje kar slediti cesti (v križišču makadamskih cest na levo, desna cesta pelje pod Dovško Babo), dokler je ne prečka označena pot. Od tam do Erjavčevega rovta je uhojena, delno pa vseeno poteka po cesti. Z Erjavčevega rovta stopimo na stezo, ki nas vodi rahlo na desno skozi gozd do poseke, na kateri stoji lovška kočica Brvog. Nad nami so Plevelniki in Visoki Kurjek. Nadaljujemo v isti smeri do izvira vode Koritec na višini približno 1600 metrov. Tam zavijemo na desno in po stezi skozi gozd dosežemo sedlo Mlinca, 1581 m. Spustimo se na najnižjo točko sedla, nato pa dvignemo proti vzhodu ter po lepi stezi po njenem zahodnem pobočju pridemo na pašnike Dovške Babe tik nad planšarijo ter po slemenu na levo na vrh. Nezahtevna označena pot, 3 h 30–4 h.

Vodnika: Stanko Klinar: Karavanke (Planinska založba), Vladimir Habjan: Zimski vzponi v slovenskih gorah (Sidarta).

Zemljevidi: Jesenice, 1 : 25.000 (Občina Jesenice), Kranjska Gora, 1 : 30.000 (LTO Kranjska Gora), Karavanke (osrednji del), 1 : 50.000 (Planinska založba), Julijske Alpe (vzhodni del), 1 : 50.000 (Planinska založba).